

Bemærkninger til lovforslaget.

I § 21, stk. 2, i loven om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter, således som denne bestemmelse er affattet ved lov nr. 169 af 15. maj 1968 (lovbekendtgørelse nr. 172 af 17. maj 1968) er fastsat, at forslag til revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1973-74.

Den nævnte ændringslov nr. 169 af 15. maj 1968 blev gennemført for at gøre det muligt for Danmark at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder, oprettet i Paris den 2. december 1961 og underskrevet af Danmark den 26. november 1962.

Når det blev fastsat, at loven skulle optages til revision i folketingsåret 1973-74 skyldes det dels, at der i konventionens art. 27 er indsat en bestemmelse om, at konventionen skal optages til revision hvert 5. år, dels at der ved ændringsloven blev fastsat en overgangsbestemmelse, der delvis undtog vegetativt formerbare planter — særligt planteskoleplanter og visse gartneriplanter — fra lovens almindelige bestemmelser. Denne overgangsbestemmelse var forudset kun at skulle gælde til lovrevisionen.

Konventionen er blevet undergivet en begrænset revision i november 1972. De foretagne ændringer er alene af finansiell karakter og berører ikke de danske lovregler. Konventionen må herefter påregnes at forblive uændret i hvert fald til 1977.

Hvad den nævnte overgangsbestemmelse angår skal anføres følgende:

Den internationale konvention har haft til formål at indføre en ophavsret for planteforædlere, beslægtet med den patentret, der gives opfindere inden for industri og håndværk og med forfatter- og kunstnerret og lignende for at sikre, at forædleren får et rimeligt vederlag for sit forædlingsarbejde. For at Danmark kunne ratificere konventionen ansås det for nødvendigt at ændre loven således, at det i § 14 blev præciseret, at forædlerretten i overensstemmelse med konventionens regler indebærer, at en forudgående tilladelse fra forædleren er nødvendig til erhvervsmæssig fremstilling af formeringsmateriale af en beskyttet plantenyhed i salgøjemed. Endvidere, at der i denne ret ligger, at forædleren selv kan bestemme, i hvilket omfang og på hvilke vilkår, han vil give tilladelse til benyttelse. Der blev dog samtidig som hjemlet ved konventionen fastsat visse indskrænkninger i forædlerens eneret af hensyn til offentlig interesse og for at sikre mod urimelige vilkår for tilladelse til formering.

Medens det fra de øvrige jordbrugerhvervs side ved forberedelsen af loven blev fundet ønskeligt, at

loven blev ændret som foreslået, blev der af gartneri- og frugtavlen givet udtryk for betænkelighed overfor at give forædleren den foreslåede videregående ret, idet man frygtede for begrænsninger i virksomhedernes mulighed for at erhverve plante-materiale af nye sorter. I den nævnte overgangsbestemmelse — § 3 i ændringsloven — blev det under hensyn hertil fastsat, at lovens hovedbestemmelser indtil videre ikke skulle gælde for planter, der normalt formeres vegetativt (bortset fra kartofler), dvs. de typiske planteskoleplanter og gartneriplanter. For disse planter blev stort set opretholdt de hidtidige regler, efter hvilke enhver havde ret til at foretage formering på aftalte vilkår, herunder om afgift til forædleren.

Denne mere begrænsede beskyttelse for forædleren anses ikke at være i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. De plantearter — og slægter, der er omfattet af overgangsbestemmelsen, kan derfor ikke af Danmark anmeldes overfor konventionen.

Ifølge konventionen er unionslandene forpligtet til efterhånden at bringe konventionen i anvendelse på det størst mulige antal arter. Som et minimum skal Danmark i løbet af en 8-årig periode, der udløber i september 1976, sætte konventionen i kraft for mindst 13 nærmere angivne plantearter. Blandt disse er rose og nellike, der er omfattet af overgangsbestemmelsen. Der må derfor senest i 1976 ske overførelse af disse 2 arter til lovens almindelige bestemmelser, hvilket der efter overgangsbestemmelsens § 3, stk. 9, er mulighed for.

Som anført har overgangsbestemmelsen kun været påregnet at skulle gælde til den nu foreliggende lovrevision. Spørgsmålet om ophævelse af bestemmelsen har derfor under lovforslagets forberedelse været drøftet med de interesserede erhvervsorganisationer, her i blandt Erhvervsrådet for gartneri og frugtav og Forædlerforeningen for vegetativt formerede planter, der repræsenterer de væsentligste plantenyhedsejere indenfor planteskole- og gartneriområdet. Der er herunder af forædlerforeningen givet udtryk for, at foreningens medlemmer ikke som følge af, at de vegetativt formerede planter ved en sådan ophævelse af overgangsbestemmelsen bringes ind under lovens almindelige bestemmelser vil foretage nogen ændring i den hidtidige praksis med hensyn til oprettelse af kontrakter vedrørende tilladelse til formering m.v. Denne praksis kan i princippet beskrives således, at alle, der måtte antages at være i stand til at udnytte en plantenyhed på en betryggende måde, har